

FOX és la millor màquina d'escriure Nord-americana
Venenci Guillaumet S. en C.
VERGARA, 6 - TELÈFON, 2.647
Cintes immillorables... a Ptes. 2 una
Paper carbó superior... a " 5 capes de 100 fulls

CONSTRUCCIÓ DE **PIANOS** D. FONT, BISBE, 8 VENDES, LLOGERS

De Política

Notes i comentaris

Reunió del Consell de l'U. F. N. R.

Avui, a les quatre de la tarda, en el C. N. R. del carrer de Pelai, es reunirà el Consell de l'U. F. N. R., presidit per don Pere Corominas.

El seu assumpte a tractar són de gran interès.

Ateneu Nacionalista Republicà

En l'Assemblea general ordinària de socis celebrada darrerament per aquesta entitat quedà renovada la Junta Directiva en la següent forma: President, Josep M. Rosich; Vice-president, Antoni Ribé; Secretari, Joan Casesas; Vice-secretari, Miquel Llobet; Tresorer, Isidre Jorner; Comptador, Vicenç Visay; Bibliotecari, Salvador Fàbregas; Vocals, Jaume Ventós Bosch, Francesc X. Pons, Emili Nadal i Miquel Cosca.

Electoral

Persones autoritzades asseguren que confirmen que anirà en la candidatura radical de diputats a Cortes per Barcelona el senyor Puig d'Aspre.

Amb aquest, hi aniran els senyors Lerroux, Giner de los Rios, Emili Iglesias i no se sab si el senyor Salillas o Ovejero.

Avui tindrà lloc una assemblea dels federals nacionalistes de Figueras, per a nomenar candidat Segurament serà designat el senyor Salvatella.

Jaumins i lerrouxistes

La Veu d'ahir, amb l'intenció que és de suposar, publica la següent gasetilla, que dedica als exaltats carlins:

«A la reunió celebrada per la minoria lerrouxista de la comissió d'Hisenda del nostre Ajuntament, per a convenir el car pag de la maneta, hi assistí també el regidor jaumista senyor de Llana, fill primogènit del duc de Salterino, qui des de que ha entrat a Casa de la Ciutat, ve actuant com el més perfecte i disciplinat dels afiliats al partit dels barons de la semana tragica.

Malgrat això, no sabem encara que les autoritats del partit jaumista hagin pres ni pensin prendre cap resolució contra la conducta del senyor de Llana i del seu company i correigidor senyor Riera.

I, segons resa la dita castellana, aquien calla otorgas.

«Los Miserables»

El dia 21, a la nit, la redacció del periòdic «Los Miserables», celebrà amb un banquet l'execució de Lluís XVI.

Les adhesions es rebien en l'esmentada redacció o en el kiosc de periòdics del carrer d'Anibau, cantonada a Provença.

Varies

El Centre Republicà Democràtic Federalista del Poble Nou, ha nomenat la següent junta:

President, Jaume Rosell Font; Vice-president, Manuel Solà; Secretari, Manuel Besaduch Alcazar; Vice-secretari, Josep Besaduch Alcazar; Vocals: Joan Tubau, Joan Lliguez i Josep Berenguer.

Notes de Sport

SPORTS D'HIVERN A BARCELONA

Tal com havíem anunciat en nostra anterior edició, aquest matí es celebrà a la verna municipal del Tibidabo, uns concursos de lluges i skis organitzats per la Secció Sports de l'Entitat del Centre Excursionista de Catalunya. El lloc escollit és el camí de la Badalera en terrenys del Parc Municipal, entre Vallvidrera i el Tibidabo, a menys d'un quart del primer, lloc amb gran abundància i amb la pendenta necessària per a dics curses.

L'hora serà la de les 10 en punt del matí, per a donar lloc a retornar a dinar a Barcelona els que ho desitgin. Tot aïllés vegeu molt concorregut el local del Centre Excursionista, de gent a demanar informacions, regnant gran entusiasme.

Football

En la darrera reunió celebrada per la Junta Directiva del F. C. Barcelona s'acordà per unanimitat donar de baixa en les llistes de jugadors als senyors Hodge, Alkassam i Alfred.

La nova sorpresa a tots els aficionats al futbol éscent objecte, durant aquesta dies, de molts comentaris.

Lo més sorprenent és que alguns l'Alkassam i En Massana, antics jugadors de l'equip blau-grana dels emigrats, però hi ha qui diu que la Junta del F. C. Barcelona, ha tingut poderosíssimes raons per a obrir en la forma que ho ha fet, car vol orientar la seva acció en un sentit completament diferent del que ha seguit fins ara.

En quant a l'Hodge, on anirà a parar ara? Ja quasi ho heu quedat cap per seguir, car en poc temps l'hem vist figurar en tres i tres ben diferents, com hi ha mon!

Sport-base

Com de costum avui al matí se jugaran en el Frontó Comill, entre socis de la R. S. S. B. els següents partits:

Primer (a les onze): Vermells: Aball i Garcia, Blaus: Diego i Vendrell, Segon (a les dotze): Vermells: Arana i Siqués, Blaus: Romagosa i Puig.

Conferencia del senyor Bastardas

La Mancomunitat Calalana

La seva organització i funcionament. L'esperit democràtic de la Mancomunitat. L'intervenció de la nostra agrupació política

Avui, en l'Ateneu de l'U. F. N. R. «Fivaller», donà la seva anunciada conferència, el nostre distingit amic, el diputat provincial, don Albert Bastardas.

L'acte començà a l'hora anunciada, davant de nombrosa concurrencia que anà a escoltar la paraula del popular exaltat de la nostra ciutat.

Començà dient el senyor Bastardas que és obligació del qui exerceix un càrrec d'elecció popular estar en constant relació amb els seus electors. Per ésser veritable representant del poble no basen els sufragis del dia de les eleccions; és precis que mentre duri el mandat rebut submissió la confiança entre el representant i els representats.

Tindrà molt gust, en aquesta i altres conferències, en explicar la tasca realitzada en la Diputació Provincial.

Governa la Diputació una majoria molt heterogènia, formada per regionalistes, tradicionalistes, conservadors (dantistes i mauristes) i liberals.

Com la minoria del nostre partit és petita, hem sigut exclosos dels càrrecs que signifiquen honors i preeminències; però se ha regonegut el dret de col·laborar i intervenir en les tasques principals.

Crec que els polítics no hem nascut per a la vida contemplativa, sinó per a la vida activa. És política suïcida llingar-se a votar en blanc, protestar, abstenir-se i retirar-se. Crec que els electors al donar-nos els vots, tenen dret a que portem els nostres desitjos i els nostres ideals, en la mida que sigui factible, al si de les Corporacions públiques. En aquest criteri, d'acció positiva, hem inspirat la nostra conducta, seguint les mateixes orientacions dels nostres predecessors en la Diputació Provincial: pessimistes en la crítica, optimistes en l'acció.

Antecedents

Entrant en matèria, explica el senyor Bastardas els antecedents de la Mancomunitat, fins a obtenir-se l'acord unànime de les quatre Diputacions, concretat en les bases de 1911; en qual redacció intervingueren el senyor Roig i Armengol i altres diputats de l'Esquerra Catalana.

Varem consignar en aquell projecte quel govern de la Mancomunitat, seria exercit per una Assemblea deliberant i un Consell permanent; organització democràtica, modificada en el projecte de llei d'En Barro, però acceptada pel Congrés en la Llei que va votar-se al juliol de 1912.

El R. D. de 18 de desembre de 1913 ens ha permès constituir la Mancomunitat Catalana, però sense més funcions ni atribucions, de moment, que les que ja tenen les Diputacions. Es ben migrada cosa; però cal reconèixer que sense l'intervenció del parlament no podria fer-se res més.

No és aquesta la Mancomunitat que desitgem els catalans ni la que sens ha promès. Volem descongestionar l'Estat espanyol i exercir dins de casa nostra una serie de funcions i de serveis d'instrucció, beneficència, higiene, comunicacions, obres públiques, etc., monopolitzats pel centralisme. Aquest màxim d'autonomia administrativa, tampoc resoliria el problema nacionalista de Catalunya, que no té més solució que l'autonomia política; però seria realment un punt de partida i fins un bon camí per arribar a conquerir-la.

No ens podem donar per satisfets pel R. D. d'En Sánchez Guerra, però tampoc hem de fer el joc dels que hipocritament el combaten.

Tal succeïa amb els anomenats radicals. En l'ordre doctrinal i teòric són molt autonomistes, més que ningú; però quan de la raó pura han de baixar a la raó practica, el seu plantejament autonomista no apareixen llavors.

No senten ni volen l'autonomia de Catalunya. Duenen que rebutgen el R. D. i la Mancomunitat per deficient, per ésser poca cosa. Si fossin sincers, dirien que temen que pugui arribar a ésser massa.

Redacció de l'Estatut

El R. D. ple de recels i desconfiançes, fins al punt de atrevir-se a dir que estarien en mans del govern la vida i el funcionament de la Mancomunitat (centralisme i cessarisme pur), conté una cosa bona: reconeix a la Mancomunitat el dret a formular la seva llei fonamental, la constitució administrativa, l'Estatut; dret de que no disfruten ni els Ajuntaments ni les Diputacions Provincials, que tenen imposada per la Llei la seva interior organització.

Això implica a més una altra innovació; la varietat en contraposició a l'uniformitat propia del centralisme. Cada Mancomunitat no donarà la seva constitució segons els seus ideals i necessitats; i així l'Estatut de Catalunya serà diferent del que pugui aprovar Castella, Galícia, Andalusia, etc.

Una nombrosa comissió de diputats de les quatre províncies catalanes, en la que estaven representats tots els partits (menys el radical, que va negar-s'hi) va formular el projecte d'Estatut aprovat per l'Assemblea.

En el si de dita comissió varen plantar

tejar-se les principals qüestions, i foren resoltes amb esperit de patriòtica transacció, havent aconseguit els diputats de l'U. F. N. R., que no es falsejés aquell criteri democràtic en que s'inspiraren les bases de 1911.

El senyor Bastardas llegí el comentari l'Estatut aprovat, que en sa redacció diferia quelcom del projecte que va publicar la premsa. La part més interessant, la de més interès polític, són els articles referents al Govern de la Mancomunitat i als recursos econòmics, que el senyor Bastardas comenta seranament, des d'un punt de vista objectiu, fugint de personalismes.

Govern de la Mancomunitat

La Mancomunitat estarà representada pel president i governada per una Junta d'Assemblea deliberant i un Consell permanent.

Formaran part de l'Assemblea tots els diputats provincials, qualsevol que siguin el càrrec que dintre de la respectiva Diputació desempeñin. Se consignà aquesta aclaració per a que no siguin exclosos, com pretenen alguns monistres en el Senat, els diputats que constitueixen els Comissions Provincials.

L'Assemblea és sobirana; i seran funcions privatives, és a dir, que no podrà delegar en cap cas, l'aprovació dels pressupostos, dels emprèstis, de les transferències de crèdits, de les adquisicions i enagenacions de béns immobles, dels comptes de liquidació dels pressupostos, dels plans generals d'obres públiques; així com la creació i supressió d'establiments de beneficència i d'instrucció.

L'Assemblea se reunirà necessàriament dues vegades l'any (dins dels mesos de maig i de novembre); i podrà reunir-se, en qualsevol altre temps, en sessió extraordinària, per acord del Consell, i a petició de la tercera part dels diputats.

L'Assemblea elegirà el seu president, que ho serà també del Consell. Això donarà a la presidència més força i prestigi, però també major responsabilitat davant de l'Assemblea, a la qual tindrà el Consell que rendir compte dels seus actes.

L'esperit polític i l'esperit provincial

Al tractar-se de la composició del Consell permanent, que serà, en la administració, el Ministeri de Catalunya, si l'Estat ens concedís les delegacions demanades, varem sorgir dos criteris, que obediexen a dos esperits diferents, l'esperit polític i l'esperit provincial.

Des del punt de vista polític, sobre tot pels partits d'esquerra, interessa que la Mancomunitat no pugui ésser monopolitzada per un partit, o diguem-ho clar, per una coalició de dretes.

En canvi l'esperit provincial tractava de evitar que dins el govern de la Mancomunitat tinguessin la hegemonia els diputats barcelonins.

Un xic difícil ha estat conciliar els dos criteris. Per nosaltres és molt superior l'esperit polític, que té caràcter permanent, que no els recels provincials, puixament transitoris, que's fondrien davant la realitat.

Per això, quan se'ns proposava, com a fórmula conciliadora, que el primer Consell de la Mancomunitat l'integressin solament els quatre presidents de les Diputacions, varem refusar aquesta solució, que de fet equivalia a sotmetre a l'Assemblea la lliure elecció del Consell, i hauria donat l'idea de que constituïem una confederació de províncies, amb un govern semblant a una gerència d'interessos materials però no pas un organisme fort i robust, superior a les artificials províncies, encarnació de l'unitat espiritual de Catalunya.

Varem tornar a la fórmula de 1911. El Consell (además del president) integraran 8 diputats, poguent cada diputat votar-ne 5, i reservant, per consegüent 3 llocs a les minories.

Quan hi hagi dos o més vagants en el Consell, tindrà que reunir-se l'Assemblea extraordinària per a proveir-les; i si s'agix el mateix criteri, se reservaran 1 o 2 llocs a les minories.

L'actual divisió de Catalunya, per anys, interessos respectables, i també, desgraciadament, recels i prejudicis que sol els fets logran desvanixer. Davant d'això, s'ha desitjat de la Diputació única, que era la forma més lògica de reconstruir la personalitat catalana i s'ha tingut d'adoptar la Mancomunitat.

Lo més liberal, democràtic i fins patriòtic, seria que l'Assemblea, en la forma dita, elegís els 8 vocals del Consell, entre els diputats més aptes o que més li agradessin, fent absoluta abstracció de la província a que pertanyin, i considerant-los a tots com a diputats de Catalunya.

Davant d'aquest criteri es presenta la fórmula provincialista: elecció de dos diputats per cada Diputació Provincial; aplegant-se en l'igualtat de drets de cada província, prescindint de que mentre Barcelona té 38 diputats (i legalment hauria

de tenir-ne 3 més per la capital), les altres províncies en tenen 20 cada una.

En front d'aquests dos criteris antagònics, sorgiren les següents fórmules intermèdies i conciliadores:

—Dels 8 vocals del Consell, 4 elegits l'element per l'Assemblea, i els altres 4, un per cada província.

—Tots 8 elegits per l'Assemblea, quedant nomenats els dos de cada província que tinguin més vots.

—Tots vots per l'Assemblea, resultant elegit, en primer terme, el diputat de cada província que hagi reunit major nombre de vots en relació amb els altres diputats de la mateixa província i després, indistintament, el diputat o els diputats que hagin aconseguit major votació.

Aquesta última solució és l'acceptada en l'Estatut; però, per lo que respecta a la primera constitució del Consell, regirà l'anterior, o sigui, se consideraran elegits els dos diputats de cada província que hagin obtingut més vots; sempre amb la limitació del nombre de vocals a qui podrà votar-se, per a respectar la representació de la minoria.

Es diputats barcelonins, que no participen d'aquest esperit provincial, varem ésser els primers en defensar aquesta transacció davant dels temors i recels de estimats companys d'altres províncies. Se imposava además una concòrdia, perquè l'Estatut de la Mancomunitat, després d'aprovar-se per l'Assemblea, hauria d'aprovar-se (com ho ha sigut) per les quatre Diputacions Provincials; i se corria el perill de que un criteri que fos peïta m'oria en l'Assemblea, resultés majoria en alguna Diputació.

Càrrecs retribuits

Un altre principi democràtic, incorporat a l'Estatut, i no aplicat encara a Espanya, és que els càrrecs de president i vocals del Consell seran retribuits.

Els partits populars (republicans i socialistes) tendrien que propagar aquest principi, extès avui per tot el món.

Retribuïts deuen ésser els càrrecs de diputats a Cortes, Alcaldes i regidors dels grans Municipis. L'administració i la moralitat públiques hi sortirien guanyant; podrien escollir-se per a tots els càrrecs obrers manuals o intel·lectuals, homes de gran talent i de modesta posició; s'evitarien vergonyoses prevaricacions; i, en general tindrien els electors dret a ésser més exigents amb els que desempeñen càrrecs públics i més inflexibles amb els malfactors i dilapidadors del comú.

Ingressos de la Mancomunitat

Fins a tant que tingui delegacions de l'Estat i les compensacions equivalents als serveis transferits, la Mancomunitat tindrà que nodrir principalment el seu pressupost d'ingressos amb un tant per cent del contingent amb que contenen les Diputacions provincials. De moment, i per aquest any, les Diputacions mancomunades votaran un donatiu proporcional als seus medis.

En realitat, més de les dues terceres parts del pressupost de la Mancomunitat, tindrà que pagar-les la Diputació de Barcelona, lo qual significa que més de la meitat sortirà de lo que per contingent provincial paga la capital.

A primera vista, aquest sacrifici de Barcelona sembla excessiu; examinat amb deteniment és just i serà útil.

La justícia exigeix: contribuïu segons la riquesa, distribuïda segons les necessitats. Si la província de Barcelona és la més rica, haurà d'ajudar a les províncies germanes.

Per altra part, la riquesa de Barcelona és obra de tots els catalans. Es nostra ànima ciutat un centre natural; una constant immigració de tots els indres de Catalunya ha renovat sa vitalitat i ha fet créixer extraordinàriament la població. Just és que si Barcelona ha canalitzat i aprofitat tot l'esforç agrícola, industrial i mercantil de Catalunya, desitgi una part de la seva riquesa a l'engrandiment i prosperitat de tot Catalunya.

Aquest sacrifici serà además reproductiu, i per consegüent, útil.

Posem un exemple. No tenim ponts en les carreteres de relació internacional, com són les de Barcelona a França i de Barcelona a Puigcerdà, ni en moltes altres de grandíssima importància, com les de Barcelona a Llívia i Barcelona a Tortosa. Les obres que's fan en aquestes carreteres, encara que enclavades en altres províncies, quí dubtarà que avançarán a Barcelona? I lo mateix pot dir-se dels ferrocarrils que's construeixen, de la comunicació telefònica que s'extingui per tot Catalunya, etc.

En canvi, si a Barcelona s'estableix, per exemple, una Escola de Veterinària, és evident que serà profitosa als catalans de les altres províncies, doncs els ha d'ésser més fàcil estudiar aquí, que anar a Saragosa o a Madrid.

No ens faci per gastar, mentre es gastí bé.

Es precs, no obstant, per a alondre als nous gastos de la Mancomunitat, que la Diputació de Barcelona faci un estudi seri del seu pressupost provincial, reorli els ingressos i expugni els gastos, que tenen avui raó d'ésser, com, per exemple, els 75.000 duros que importa el Cbs de Moços d'Esquadra, organisme suprimit fa molts anys en les demés províncies catalanes.

La vigilància pública és funció de l'Estat; i cal reconèixer que des de 1909 tenim a Barcelona un nombre important de policia de vigilància i seguretat, i sobre tot de guarda civil, fins al punt de que fa tem allotjaments a eguaia Distribució part d'aquestes forces per tota la província, se podria disoldre el Cbs de Moços d'Esquadra; amb tant més motiu quan existeixen també els somatens, que veuen per la pau i seguretat.

Resum

El R. D. autoritzant les Mancomunidades, determina que l'Estatut aprova, ha de sotmetre a l'aprovació del Govern, que ho farà de manera minuciosa i detallada, sense haver de temer que no hi haurà en el si de dita comissió ni indre a zones contràries a la legalitat i a la

Un argument trenedie

Cent vegades han emplenat els anticatalanistes, al combat a es nostres ideals, un argument efectista, que a ella els sembla d'una força extraordinària. És l'argument de que el món tendeix a l'unitat.

I citen com a exemple un conjunt de fets relatius al Dret, a la legislació, als costums, a la literatura, a la ciència, als corrents d'ideses, etc. I conclouen doctament: «Des del moment que la tendència moderna és l'anar cap a l'unitat, els principis federatius, particularistes i nacionalistes són cosa anticatalana, morta, ja que v'n contra la tendència del segle».

Aquest argument l'han emplenat escriptors i polítics de tota categoria, des dels que passen per emmenistes als que fan d'oradors de recurs en es mitjings o publiquen — de franc, i encara gracies — articles en es periòdics. Ara l'acaba de usar l'A. B. C., en son blasimat article contra el llibre de la Idioma català en la nostra terra.

Sembla estrany, pel temps que fa que l'empenen, que tota aquesta gent no se hagi adonat de que tal argument és dels més trenedies que hi pugui haver. En primer lloc, aquesta tendència a l'unitat que els invoca esdevé realment en certes esferes de l'activitat humana; però en altres hi ha una tendència completament contrària, com en la de l'organització dels Estats, que és precisament una de les coses que major relació guarda amb el problema de Catalunya i d'Espanya. Es més: dins d'una mateixa d'aquestes esferes, coexisteixen les dues corrents oposades, l'unificadora i la diversificadora, com, per exemple, en el cas dels llenguatges.

Amb tot volem respondre quel món canvia — amb la gran lentitud de les preguntes evolucionàries socials — cap a una unitat en certes formes de la vida espiritual i de la vida material. Més la falla de l'argument dels unitaristes està en que el fet que els al·leguen no té res que veure amb les conseqüències que en volen treure. Que hi hagi una tendència a l'unitat, no vol dir que s'hagi d'imposar la unificació dels Estats, atropellant el dret dels homes i dels pobles. L'unitarisme és concepció, és violència, és dominació dels uns sobre els altres. ¿Què té que veure això amb la direcció de l'evolució social? Si naturalment van unificant-se per damunt de les fronteres certs ordres de la vida humana, als nacionalistes no tenim res que oposar-hi, ni tant sols hi veiem motiu per a alarmar-nos. Més això justifica que no és la seva, i se'l governi per fomentar, i es destruïssin les noves institucions properes, i se'l privi del dret de regir la seva vida interior?

Heu's aquí com cau i es trenca, a l'ésser examinat, aquest pobre argument que cent vegades ens han retret els unitaristes.

Consell d'investigació pedagògica

La Diputació Provincial de Barcelona, a proposta del Consell d'Investigació Pedagògica, ha acordat sufragar els gastos de viatge, estada a Roma i matrícula a dues meseres que vulguin seguir el curs d'estudi de pedagogia científica aplicada a l'educació dels parvuls que donarà en aquella capital l'eminent doctora donya Maria Montessori, creadora de les nomenades «Case dei Bambini» que tanta promesa estan alicant. El mencionat curs donarà començ el 23 de febrer pròxim i durarà fins al 30 de juny.

Per a la designació de les dues pensionades al Consell d'Investigació Pedagògica obre un concurs en el que poden prendre part totes aquelles mestres que, possint o no títol oficial, hagin exercit l'ensenyança, particularment la de parvuls, i aquelles altres que no havent ensenyat encara, poseixin els estudis de mestra.

En les ofidines del Consell, carrer d'Urgell, 187, on fins el dia 26 de l'actual, poden presentar-se les instàncies i documentació, es facilitarà una fulla amb instruccions, qualsevol dia feiner, de les vuit del matí a les vuit de la nit.

Dr. Serrallach VÍDEO UNIVARIAS I RONTON CONSULTA ECONOMICA, DE 7 A 9, JOVELLANOS, N.º 9.

ESTOMACAL

Con el Elixir Saiz de Carlos se curan las enfermedades del estómago e intestinos, aunque tengan ya fosforescencia y no se hayan aliviado con otros medicamentos. Cura las acedías, dolor y ardor de estómago, los vómitos, vértigo estomacal, dispepsia, indigestiones, dilatación y úlcera del estómago, hiperclorhidria, neurastenia gástrica, flatulencia, cólicos,

DIARREAS

disenteria, la fetidez de las deposiciones, el malestar y los gases. Es un poderoso vigorizador y antiséptico gastro-intestinal. Los niños padecen con frecuencia diarreas más o menos graves que se curan, incluso en la época del destete y dentición, hasta el punto de restituir a la vida a enfermos irremisiblemente perdidos. Lo recetan los medicos.

De venta en las principales farmacias del mundo y Serrano, 30, MADRID. Se remite folleto a quien lo pide.

En quant a les relacions de les dues a-

Música Barroca
Orfeo Català
Orquestra Simfònica
DIRECCIÓ: LLUIS MILET
JOAN LAMOTTE DE GRIGNON
Primera audició a Espanya de la
ODA CECILIANA
DE HANDEL
Localitat: Avinguda de la tarda a l'Administració del Palau.

ROYAL CONCERT • MUSIO-HALL.
Marqués del Duero, 106, d'afiliats: Teatro Català.
Grans Concerts tots els dies: arto i aia, per
una Importan: «Compnyia de Varietés».

ALCAZAR Gran Ca's Concert. Re-
ta: ran: de primer ordre
arçuelos alegres. Continuament: Grans Debut

Cine nals

Grancine saló Doyé

Avul diumenge gran sessió matinal de
11 a 1 amb un herma programa de pel-
lícules i atraccions. Sessions de dos quarts
de quatre a dos quarts de nou. Atraccions
que alternaràn

Herman
notabilíssim imitador musical.

The Com Com
amb els seus balls acrobàtics. Exit sense
igual de

Lola Bravo i Trujillo
amb els seus balls clàssics espanyols i in-
ternacionals. Estuàssim sense igual, exit
gran de l'hermana cançonista

La Goyita
amb un repertori especial per a aquest
públic. Aviat grans viatges i debuts im-
portants. Per la nit funció completa pre-
nent-hi part totes les atraccions.

EMPRESA BOMEMIA
Avui diumenge grans programes. Pel·lícules

Tots els dies grans estrenes.
Avui diumenge a les 11 en punt del matí
sessió vermouth amb programa especial.
En la sessió de la nit entre 10 i 11 grandiosa
estrena de gran espectacle.

Diversions particuliers

Academia de billar. Tots els dies. Tarde a les 3 i nit a les 9. Partits al quadre. Tres bandes i roja pels reputats professors Adorjan, Marv, M. Sanchez, Lacy, Pereira, E. Sanchez, Ortega, Rodon, Suredas i Santan. Apostes mixtes.

HAMBURG, 17 *sept*
 COURE Obre Tanta
 Mars 1870
 Septembre 1870

	Tellicherry	Obera	Tanna
Mars.....		67 00	
Malg.....		39 00	
Septembre.....		62 00	
Décembre.....		69 75	
Sootingut,			
	Pania		ALCOHOL
4 Genor.....		43 00	
4 Malg.....		46 75	
Calima			LANA
Bueno Aires,	Obera	Tanna	
Malg.....		180 50	
Schembre.....		190 50	
Sootingut,			

Productions animales (marque Euol)
*informació de la casa KEGGELS I WLA, Santsa sa
Catalunya, 32.—Barcelona.*

	Dia 45 gener	
	Fermentat	Dia
	bullo	
	d'angon	classe
Acid nitric (caixes de 50 k.)	875	8 50
Cin cintras anhidres.....		25 50
Àcidides.....		25 50
- de 25.....		2 10
- de 50 k.....		2 1
- de 100 k.....		2 1
Acid tartric (caix 100 kg).....	265	8 50
Ambiat poli per litre.....	400	1 52
Carbo decolorant pasta.....	180	2 50
Carbonat de potass químicament pur	275	3 50
Cedreina per a litre.....	300	
Clasificat per a litre.....	175	20 50
- blanc.....	250	20 50
Cela de Rússia Sallandri.....		12 55
- de Xina blanc.....		20
Fructosa.....		2 55
Formica.....	170	2 55
Formica.....	170	2 55

Tot el món pot aprendre a
parlar un idioma estranger.
Si voste ha assajat sense èxit
és perquè no ha anat a una

Edició de prova de franc

BERLITZ SCHOOL

Prospecte oniat de franc

Pelai Telèfon 3.303. CLASSES des de 5 Ptas. al MES

Descobriments sensacionals

CURACIÓ DE LES MALALTIES DE LA PELL
Y TAMBE DE LES LLAGUES DE LES CAMES
La pell — Mals de les cames

ABANS DE LA CURACIÓ

DESPRES DE 15 DIES DE TRACTAMENT

Hevem senyalat als lectors d'aquest periòdic el descobriment sensacional del senyor RICHELET, apotecari y químic a Sedán (Fransa), en lo que toca a les malalties de la pell. Heu vist la llista d'aquestes malalties que han estat curades després d'alguns dies per aquest tractament meravellós.

Ecema, brians, impetigo, acnes, sarpallides, prurigo, rojors, sarpallides tarínacocs, sycosis de la barba, pleurs, varíoles, llagues varicoses y eczemas varicoses de les cames; malalties sifilítiques.

Aquest meravellós tractament exerceix sa acció tant sobre'l lloc ont se localitza'l mal, com sobre la sang, que després d'alguns dies, se troba transformada y purificada.

Tots els assaigs han tingut bon èxit, y no ha sobrevingut mai una recaída després de la curació.

El preu del tractament és proporcional a totes les condicions de la fortuna. (Hi ha també un tractament pera nois de tres fins a setze anys.)

El senyor RICHELET acaba d'instalar dipòsits a totes les farmacies y drogueries d'Espanya.

Un follet, en llengua castellana, tractant de les malalties de la pell serà enviat gratuïtament pels dipòsits a totes les persones que'l demanin.

Pera obtenir també gratuïtament aquest follet n'hi ha prou ab dirigitse a:

L. SR. L. RICHELET, 13, RUE GAMBETTA, 33341 (PARÍS)

BARCELONA: — Senyors VICENS FERRER y C^{ia}, farmacia y drogueria y la seva sucursal: — Senyors J. V. DAL y R. RAY, Moncada, 21, farmacia y drogueria y la seva sucursal: — Senyors ANTONI, Rambla de Catalunya, 66, farmacia. — Senyors URAGA y C^{ia}, Moncada, 21, drogueria. — Senyors SERRA, Rambla de l'Àngel, 14, drogueria. — D. JOSE SUAREZ ESTALELLA, Rambla de les Flors, 4, farmacia. (Cerca de d'espècies) — D. VILADOT, farmacia. — D. ANTONI SERRA, farmacia.

Bodes i bateigs

Capas i bosses de paper a 40 cts. Preu molt econòmic. FÀBRICA D'ARTS carrer de Sant Pau, 38

Esqueles mortuories

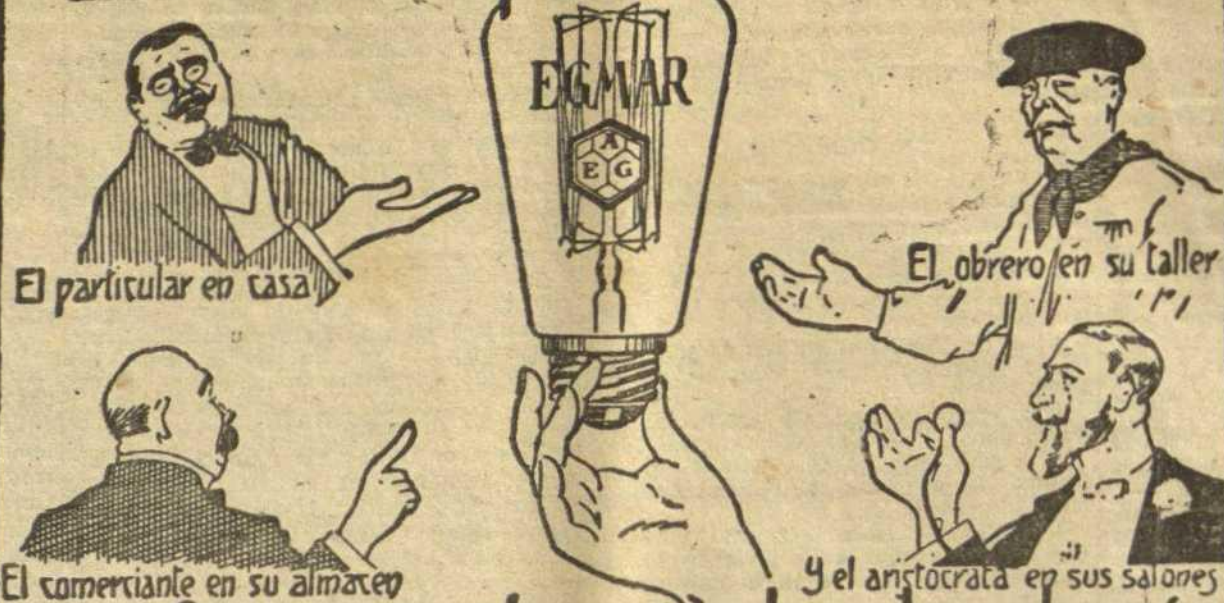
SR. REBEN

A l'Administració
Des de les 10
de la nit

A l'impremta
Des de les 10
de la matí

PREUS Y TALLERS, SEGONS CATALA

Es una opinió unànime

prefieren sobre todas las demás
la lámpara

EGMAR

Exijase precisamente la mejor marca del mundo

la EGMAR

aunque recomienden á Vd. otra como igual

Wotan

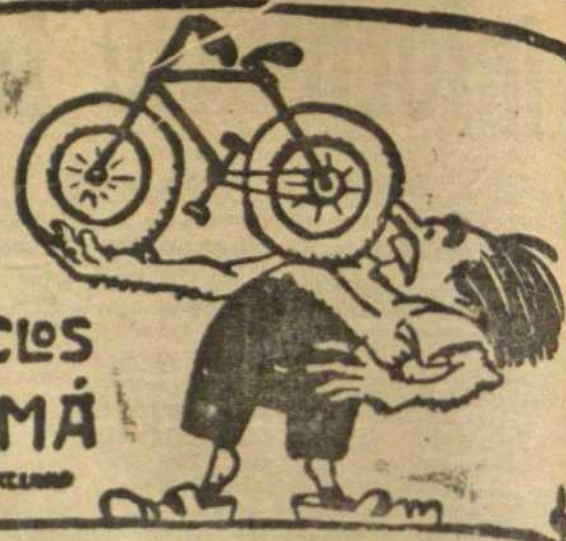
La Primera lámpara
del mundo construida
con filamento estirado

Irrompible

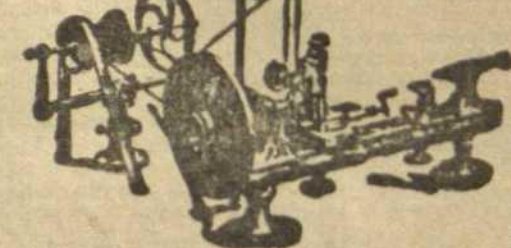
Siemens Schuckert-Industria Eléctrica (S. A.) - MADRID
Oficina Técnica, - Barcelona, Rambla de Catalunya, número 13

**CICLOS
SANROMÁ**
BARCELONA - BARCELONA

Torns i eines de precisio
pera mecanica y relojería

Torns pera alfonas

REPRESENTANT
de les torres y eines de precisio
Wolt, Jhan y C^{ia}
y de les acreditades Matthey
en es suisses marca
Francisco Layet
R. MADON, NUM. 1, PALMARES

URALITA ROVIRALTA

PERA TEULADES
ECONÓMIC - INCOMBUSTIBLE - LLEUGER - ETERN

Demànisse mostres, Catàleg y Pressupostos

ROVIRALTA & C^{ia}, ENGINEERS

Plaça Antoni López, número 15, principal. — Telèfon, número 1.604
Direcció telefònica y telefònica: "URALITA" - Barcelona

El nen pugen fort y resistent a totes les
malalties si prenen l'axarop de
Postal de cals gelatinós
CASADESÚS
del Sr. GUILLART, 258 ptes.
Arc del Teatre, 21. — BARCELONA

MÀQUINES PER A CUS R
Frister & Rossmann
Unic A-ent: LL. ROURA, Carrer Universitat,
5. Telèfon, 3.331. Sucursal: Travassera, 52.
Tallers: Marqués de la Rosa, 73, Girona.

AIGUA GIOCONDA
He mosaja el cuta. Son resultats son sorprenents.
Segalà, Rambla de les Flors, 4, perla.

**Gramofens, discos i
rodillos autoplano**
COMPA, CANVI I LLOGUER
New-Phone, Ampio, 35-Barcelona
Sucursal Plaça Tullia, 4, Girona

MARIN - OPTIC
Gran assortit en gafes y lentes de cristall
de primera classe, a 4 pessetes. Lentes
d'aigua cristall insuperable. Preus redits. 5
servicis amb exactitut y rapiditat de servei.
Segalà, Rambla de les Flors, 4, perla.

ARCS, 3 JUNTA A LA PLASSA NOVA
DINER en 1.º hipo eal nob e nals
des de'l y per too anyal en llo-
tres, propietaris, indistricial: i comerciant
des de'l y per too al mes.

DINER en 2.º hipo eal nob e nals
des de'l y per too anyal en llo-
tres, propietaris, indistricial: i comerciant
des de'l y per too al mes.

El A.B.C. Hospital
Màquines per a cosir, garantitzades
Des de 30 pessetes
Accessoris i reparacions

PIANOS Y HARMONIUMS de lloguer, desde 8 fins a 15 pessetes al mes
Carrer del Bruc, núm. 74, entresol, primer

Obsequi d'EL POBLE CATALÀ als seus llegidors

Cupó de llibres

Destinant el nostre diset facilitar als seus llegidors l'adquisició d'obres
ca alances a preus excepcionals, ha decidit oferir-los de tant en tant
lots de llibres mitjançant cupos.

El primer lot que ofereix als nostres llegidors està format per los
obres següents:

LA LLETRA VERMELLA, novel·la americana, de Nathaniel Hawthorne, traducció catalana de A. Rovira y Virgili.

LA REPRESENTACIÓ PROPORCIONAL EN EL SUFRAGI UNIVERSAL, per A. Rovira y Virgili.

LA PENA DE MORT, per Gabriel Alomar.

DISCURS A LA JOVENTUT, per Jean Jaurès.

Aquestes obres valen en les llibreries, en suma, 6.20 pessetes.
Presentant aquest cupó a l'Administració d'El Poble Català, s'entregará per 1.50 ptes.

Milers de curacions obtingudes amb els remeis de fama mundial

Tos-Refredats-"Tisis" Dolor - Reuma - Gota

Curació radical i segura prenent el Terinhol, 5 ptes. frasc Cura segura amb l'ús de la Reumaticina, 4 i 3 ptes.

ESTOMEÇ sà, **COR** content, usant la **Digestolina**, i parlareu així. - 5 pessetes tub

Punts de venda: Dr. Segalà, Rambla de les Flors, 4; Dr. Serra, Pelai 9; Vda. Alsina, Passatge del Crèdit, 4; Vicens Ferrer, Uriach; Dr. Andreu; Farmacia de la Creu, Escudellers, 75; Viladot; Vidal i Ribas, Sepúlveda, 170, etc.

ENOFOSFORINA SERRA

Tónico - Reconstituent - Remineralitzant

Torna la robustesa, l'alegria, la vitalitat i totes les forces perdudes, ja sigui per un excés de treball mental o bé per altres causes

A. Serra, Pelai, 9

FENOL COMELERAN

Es el millor desinfectant, antiépidermic, antihemorràgic, cauteritzador i insecticida.
El preservatiu més eficaç del **CÓLERA - TIFUS - VEROLA, ETC.**
Cura tot seguit les cremadures, ferides, panallons, clivells, sarna, brians, picadures, mossegades, mal de caixal, etc. Végis el llibret que acompanya a cada frasc. Se ven a totes les farmacies y drogueries. Dipòsit Central: J. Uriach y C^{ia}, Moncada, 20, Barce-